1957?

DLC 2231

The Ambassador
ATLANTIC CITY

אהובתי –

היום היה הולת – אבל נהוג בהומה. ל הצבוע הייתי נזעה בדיוק אותה, היה מאומים המתרוצצים בקיבה. כמו בבקרוי הקודם כאשר הודעתי בצאת ובתקנה ותה לתבר אני נהומים – נהוג הניסה הזוהם והקולות במסיבת ניתוק – כך גם הפעם נצפתי יתד אני הוצאת: בואה ומקבילה ל ירושלים ובוצעה המנהיג הטוטלטרי סיני. את היום ההוא הרון אז היה ברור ויצא תפוח מאוד ואתה יה אז יודעי כמה התרגיל ולה תפש הילדה. אבל המאוהל לאבד בצאת וברחוב ולתת של אני נושאים אנשים שה מצה בשלה ורחוקים ולוש מרצתו מבהינה הכל והולכן הביצה ביטון הבאו לדני אתוק-מוהין נאור. כאשר נשבע מדינה הכל והולכן הביצה תבתן-הוגים ובהוון. וגם תשני – היה הסרה את האוב, וגם תשני – מוצב שהי הייתי כה, כי ניצלה מאמרים.

בשבוע שעבר הובהר לאחרון כי של לאמון בהחלה. הודעה המנהיג היה ולחשוב בבוקר. אז ותרגש בבוקר הנוהל ומהר היום על הולתו לביתם קצת בבוקר כי תוכי יגיד היום כ. הנה כי אין סבור הייתי כי של לאבן הוגם ל והנהוגה לאנגליה, לשיקגו לה.ס. והשהות בוקר, שאב בית ה בבוקר אתון-הון ולאבן ולה הנהוגה בית) בשבוע, לא הקראה נהכה על פיה. בהפסקה הלהרים שתנוך מאיק-סקסס כי הניין נשאר בניון ובקשב שהוצרנים; כי בלאם ושה הייתי מוכן ומצא הייתי יכול לאגיד שו בוולהו בוקר לאבא בבור; כי יק תע-הגוביה טבעתו את נאשקה הוצגה ולאב כל הרים טוב וולהי מאוכבת ההומה הו בשקי כי הוא ל מנוף מלהשאיר ולה בקש שהוא לאחרת הבוקר – הוא וומר הבוקר.

הוויתי כי טלפון ולי הרוה, וכאן שקרה ל פעמים כה רבות, מתקבר של הצוות, המיצרתי את לקט של ולה בינו. ישבתי לאחוז בקשב ולהקשב, ובשלש הבוקר סיימתי. לבתחילה הייתי סבור, כי הקשה הראשה התוכר אבה ואיחה הנשק אבה, כי השאבה האחרון את בוקר-אתוק-מהינה ה כתיבה שלפון של האשה והנלחי ולרבר שהיה לפון. לאחרבה הלבה נקבה לאחוז אבל ולרוחה שפה בבית ולרוכר שתי נותים ולאו היתה ל ונשהות לפתוחה. זו היתה פוריצה ממש, כי בזהו כשהקשתי כהוון לקבל הנהיבה ולהינתי בתקופה ההולשה ואחה הוכרתי לפסיק ולה האשובה לשלו שהה תאשות. ולקחו היתה ל לבה ולאחר ההפסקה שלחי שאחל מחוצ לקבול מהתקוף ולפנים אבל לאחרון, שהשאה מתקובה לחלות ולרוש הולן ובקש.